

der undtagelserne. Og derfor vil jeg godt opfordre statsministeren til at få standset alle de udtalelser, der kommer fra folk i regeringen om, at undtagelserne alligevel ikke skal fastholdes. Jeg tænker på finansministerens udtalelse om ØMU's tredje fase. Det giver jo ikke tillid til, at regeringen vil fastholde undtagelserne, at den slags ting bliver transmitteret. Det gælder vel også indimellem økonomiministerens udtalelser. I stedet for skal der sættes på at lave et valutasamarbejde ved siden af den fælles mønt, som det klart er beskrevet i det nationale kompromis.

De er under pres, når det gælder om at fastholde det retslige samarbejde som mellemstatsligt, det siger udenrigsministeren selv. Der kræves megen råstyrke, og der skal heller ikke være tale om reelle søjlespring, men uden at de dog bliver formelle.

Når det gælder en fastholdelse af forbeholdet angående unionsborgerskabet, vil jeg understrege, at det er afgørende, at der er fuldstændig klarhed over, at et unionsborgerskab ikke anfægter det nationale statsborgerskab.

På forsvarsområdet er det klart, at en sammenslutning af Vestunionen og EU utvetydigt skal afvises, ligesom forbeholdet skal sikre Danmark fuld ret til ikke at blive forpligtet på aspekter af militær sikkerhed.

Vi skal bruge undtagelserne aktivt netop under forhandlingerne. Det gælder også i sammenhæng med fleksibilitet, og her er det interessant, at på mandag skal udenrigsministeren diskutere fleksibilitet, men Danmark, der har kæmpet for mest fleksibilitet overhovedet i EU, har ikke nogen klare meldinger. Vi har ingen meldinger for alvor om, hvad det er, vi mener med det, og jeg synes ikke, det blev særlig klart af det, der blev sagt fra regeringens side i dag.

Når det gælder det indre marked og det, der skal styre det indre marked, er der ingen undtagelser. Der kan være tale om overgangsregler. Miljø og lønmodtagerrettigheder skal selvfølgelig høre sammen med retten til at kunne sælge frit på hinandens markeder, men ellers er der utallige muligheder for fleksibilitet.

Vi vil gerne have regeringen til at fortsætte den diskussion, og vi skal have den i Danmark og gå i gang med at se, hvordan vi kan spille ud med mere fleksibilitet. Det er jo, hvad Danmark kan bidrage med blandt andre ting med vores handlinger og med Edinburgh-Afgørelsen: at vi rent faktisk har fået skabt noget fleksibilitet, også i søjle 1, selv om både statsministeren og

udenrigsministeren siger i deres papirer, at der ikke kan laves fleksibilitet i søjle 1. Jamen hvad i alverden er det, Danmark har lavet? Vi har lavet fleksibilitet i søjle 1, når det gælder ØMU's tredje fase.

Så vil jeg slutte med at fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden

»Folketinget opfordrer regeringen til på EU's kommende regeringskonference at arbejde for,

- at Central- og Østeuropa hurtigst muligt får mulighed for at blive medlemmer af EU,
- at miljø, forbrugerbeskyttelse og lønmodtagerrettigheder styrkes afgørende over det indre marked,
- at EU udvikler en økonomisk og økologisk sikkerhedspolitik,
- at EU udvikler sig fleksibelt både indadtil og i forbindelse med optagelsen af de Central- og Østeuropæiske lande samt
- at sikre de danske undtagelser i Edinburgh-Afgørelsen som en forudsætning for dansk accept af det endelige forhandlingsresultat. Dette forhandlingsresultat sendes til folkeafstemning.

Herefter går Folketinget over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 81).

Anden næstformand (Henning Grove):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (Se ovenfor). Også dette dagsordensforslag indgår herefter i forhandling.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil ikke indlede nogen polemik med SF under denne debat, for jeg håber på, at det, som var signalet fra SF's landsmøde i bededagsferien, er, at vi kommer til at gå ud sammen og sige nej og opfordre til et nej ved den kommende folkeafstemning. Det håber jeg på vil blive resultatet, og derfor vil jeg selvfølgelig prøve at beherske min skuffelse over det dagsordensforslag, som SF har fremsat.

Jeg vil ikke bebrejde SF, at man genbruger en dagsorden fra december, hvis man virkelig mener, at det, man udtrykte dengang, er det bedste, man kan præstere. Og den sidste pind i dagsordenen er naturligvis også en udmærket pind.